

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoP/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213229321
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:1213229321.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a sudcov JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Antónie Kandravej v právnej veci starostlivosti súdu o mal. E. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. č. XXX, t.č. bytom Y. XXXX/XX, č. bytu XX, R. XX, a mal. E. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. č. XXX, t.č. bytom D., ul. Q. č. XX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Bratislava I - V., Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov C.. K. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. č. XXX, t.č. bytom Y. XXXX/XX, č. bytu XX, R. XX, právnej zastúpenej JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom Advokátskej kancelárie v Starej Ľubovni, ul. Garbiarska 20, a C.. G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. č. XXX, t.č. bytom D., ul. Q. XX, právne zastúpeného JUDr. Zdeňkou Vokálovou, advokátkou Advokátskej kancelárie v Prešove, ul. Hlavná 61, v konaní o zverenie mal. detí do starostlivosti matky, o odvolaní rodičov proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2P 104/2013-273 zo dňa 6.7.2015 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol nasledovne cit.:

„I. Mal. E. G., nar. XX.XX.XXXX na čas do rozvodu manželstva rodičov zveruje do osobnej starostlivosti matke C.. K. G., ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok, a to počnúc mesiacom august 2013.

II. Mal. E. G., nar. XX.XX.XXXX na čas do rozvodu manželstva rodičov zveruje za obdobie od augusta 2013 do konca decembra 2013 do osobnej starostlivosti matky C.. K. G., ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Od januára 2014 do konca júna 2014 mal. E. G. zveruje do striedavej starostlivosti oboch rodičov v intervaloch 16 dní v mesiaci u otca a 12 dní u matky s tým, že obaja rodičia budú mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok. Od júla 2014 zveruje mal. E. G. do osobnej starostlivosti otcovi C.. G. G., ktorý ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

III. Otec C.. G. G. je povinný prispievať na výživu mal. E. G. sumou 250,- eur mesačne počnúc mesiacom august 2013 do právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva t.j. do 11.10.2014 a na výživu mal. E. G. sumou 150,- eur mesačne počnúc mesiacom august 2013 do konca decembra 2013, ktoré t.č. už dlžné výživné u mal. E. vo výške 2.505,- eur a u mal. E. vo výške 600,- eur je otec povinný uhradiť matke mal. detí do 30.10.2015.

IV. Za obdobie od januára 2014 do júna 2014 t.j. počas striedavej starostlivosti, výživné pre mal. E. zo strany rodičov neurčuje.

V. Matka C.. K. G. je povinná prispievať na výživu mal. E. sumou 100,- eur mesačne počnúc mesiacom júl 2014 do právoplatnosti rozsudku o rozvode t.j. do 11.10.2014, ktoré t.č. už dlžné výživné vo výške 336,60 eur je povinná uhradiť otcovi mal. dieťaťa do 30.10.2015.

VI. V prevyšujúcej časti súd návrh zamieta.

VII. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

V odôvodnení uviedol, že matka maloletých detí podaným návrhom žiadala obe maloleté deti zveriť do jej osobnej starostlivosti, výživné zo strany otca určiť pre mal. E. sumou 350,- eur, pre mal. E. sumou 250,- eur mesačne a zároveň upraviť styk otca s mal. deťmi tak, že otec je oprávnený stykať sa s mal. E. G. a mal. E. G. každý párný víkend v mesiaci od soboty rána od 10.00 hod. do nedele večera do 19.00 hod. s tým, že maloleté deti si prevezme a po ukončení styku opäť odovzdá v mieste bydliska matky.

Ďalej po zrekapitulovaní rozhodnutí o návrhoch účastníkov na nariadenie predbežného opatrenia uviedol, že „rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2P/38/2013-404 zo dňa 25.9.2014 bolo manželstvo C.. G. G. a C.. K. G., rod. D., uzavreté dňa 30.8.2003 v Lučenci, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Lučenec vo zväzku 19, ročník 2003, na strane 39, pod poradovým číslom 103 rozvedené. Mal. E. na čas po rozvode súd zveril do osobnej starostlivosti matky mal. detí, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Mal. E. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti otca mal. detí, ktorý ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi mal. detí uložil povinnosť prispievať na výživu mal. E. sumou 350,- eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Matke mal. detí uložil povinnosť prispievať na výživu mal. E. sumou 100,- eur mesačne, ktoré výživné je povinná platiť vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Styk otca mal. detí upravil tak, že ten je oprávnený stretávať sa s mal. E.: - každý párný víkend v mesiaci od piatka od 20.00 hod. do nedele do 14.00 hod., - počas letných prázdnin každý rok od 01.07 od 12.00 hod. do 31.07. do 20.00 hod. - počas Vianočných sviatkov každý párný rok od 23.12. od 12.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod, každý nepárny rok od 30.12. od 18.00 hod. do 07.01. do 14.00 hod., - počas Veľkonočných sviatkov každý párný rok od štvrtka od 20.00 hod do utorka do 14.00 hod. Styk matky mal. detí upravil tak, že tá je oprávnená stretávať sa s mal. E.: - každý nepárny víkend v mesiaci od piatka od 20.00 hod. do nedele do 14.00 hod., - počas letných prázdnin každý rok od 01.08. od 12.00 hod. do 31.08. do 20.00 hod., - počas Vianočných sviatkov každý nepárny rok od 23.12. od 12.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod, každý párný rok od 30.12. od 18.00 hod. do 07.01. do 14.00 hod., - počas Veľkonočných sviatkov každý nepárny rok od štvrtka od 20.00 hod. do utorka do 14.00 hod. Matke mal. detí uložil povinnosť mal. E. na styk riadne pripraviť a v stanovenom čase odovzdať otcovi na adrese bydliska otca. Otcovi mal. detí uložil povinnosť mal. E. v stanovenom čase prevziať a odovzdať matke na adrese svojho bydliska. Otcovi mal. detí uložil povinnosť mal. E. na styk riadne pripraviť a v stanovenom čase odovzdať matke na adrese bydliska matky, matke mal. detí uložil povinnosť mal. E. v stanovenom čase prevziať a odovzdať otcovi na adrese svojho bydliska. V prevyšujúcej časti sa návrh zamietol. Voči prvému a druhému výroku nebolo podané odvolanie. Rozsudok vo výroku o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2014 a vo výroku o zverení mal. E. G. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky nadobudol právoplatnosť dňa 18.10.2014.“

Následne skonštatoval, že predmetom tohto konania je teda úprava práv a povinností rodičov k mal. deťom na čas do rozvodu t.j. do 11.10.2014. Po citácii ustanovení §§ 62 ods. 1-4, 65 ods. 1, 75 ods. 1, 24 ods. 4, 36 ods. 1, 38 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čl. 41 ods. 4 Ústavy SR poznamenal, že v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 48/04 zo dňa 25.1.2005 záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom.

Na základe vykonaného dokazovania a ustálených stanovísk rodičov prvostupňový súd zistil, že od augusta 2013 do konca decembra 2013 boli obe mal. deti v osobnej starostlivosti matky. V tomto období otec platil výživné pre mal. deti od októbra 2013 do konca decembra 2013 po 100,- eur mesačne pre obe mal. deti /t.j. 50,- eur pre syna a 50,- eur pre dcéru/. Od januára 2014 do júna 2014 bol mal. E.

striedavo v osobnej starostlivosti otca a matky tak, že 16 dní v mesiaci bol u otca v Prešove a 12 dní bol u matky v R.. Mal. E. bola v osobnej starostlivosti iba matky. V tomto období otec uhrádzal výživné pre mal. dcéru od januára 2014 do októbra 2014 /t.j. do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva/ po 100,- eur mesačne, okrem mesiaca február 2014 kedy uhradil sumu 149,96 eur, mesiaca máj 2014 kedy uhradil sumu 55,- eur a mesiaca september 2014 kedy uhradil sumu 200,- eur. Z uvedeného vyplýva, že nie je uhradené výživné za mesiac júl 2014. Od júla 2014 doposiaľ je mal. E. v osobnej starostlivosti otca a mal. E. naďalej u matky. Matka na výživu pre syna neprispieva. Otec mal. detí pracuje ako sudca Okresného súdu Prešov s priemerným mesačným príjmom cca 2300,- eur. Jeho mesačné náklady v čase rozhodovania o rozvode manželstva činili cca 1.100,- eur (na rodinný dom v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov úvery v sume 576,45 eur, inkaso, elektrina, plyn, voda a pod. cca 250 eur mesačne), náklady na bývanie v byte priateľky v sume 250 eur), ďalej má náklady na cestovné do Bratislavy cca 200 eur mesačne. Matka mal. detí je zamestnankyňou M. M.R. H. - K., a.s., R., pracuje ako právnička - personalistka. Jej priemerný mesačný príjem činí cca 1000,- eur. Od leta 2013 žije s mal. deťmi v podnájme v byte svojho brata, za ktorý platí energie v sume 250,- eur mesačne. Mal. E. je žiačkou 5. ročníka základnej školy a mal. E. je od septembra 2014 žiakom 1. ročníka základnej školy.

Prvostupňový súd odôvodnil rozhodnutie o zverení mal. detí tak ako bola reálne zabezpečovaná starostlivosť zo strany každého z rodičov.

V časti výživného pre maloleté deti prvostupňový súd po zistení pomerov na strane rodičov určil výživné zo strany otca sumou 250,- eur mesačne pre mal. E. a 150,- eur mesačne pre mal. E. a zo strany matky pre mal. E. vo výške 100,- eur mesačne, do právoplatnosti rozsudku o rozvode. Dlhé výživné u otca pre mal. E. za rok 2013 predstavuje za august 150,- eur, september 150,- eur, október 100,- eur, november 100,- eur a december 100,- eur. Spolu sumu 600,- eur a pre mal. E. za august 250,- eur, za september 250,- eur, október 200,- eur, november 200,- eur a december 200,- eur, spolu 1.100,- eur. Za rok 2014 pri striedavej starostlivosti u mal. E. súd výživné zo strany rodičov navzájom neurčil, nakoľko otec má síce vyšší príjem ako matka, ale mal. syn bol u otca o 4 dni dlhšie ako u matky a teda aj náklady na zabezpečenie jeho potrieb boli vyššie na strane otca. Dlh otca na výživnom pre mal. E. do októbra 2014 / do právoplatnosti rozsudku o rozvode/ je rozdiel medzi uhradenou sumou 100,- eur a určenou sumou 250,- eur /9x150 eur + 55 eur/t.j. spolu 1.405,- eur. Celkom teda dlh otca na výživnom pre mal. E. je 2.505,- eur a na výživnom pre mal. E. je 600,- eur. Dlhé výživné u matky pre mal. E. od júla 2014 do právoplatnosti rozsudku o rozvode je 336,60,- eur. /3x100,- eur + 36,60 eur/.

Prvostupňový súd zamietol návrh v časti úpravy styku, nakoľko upravovať styk za spätné obdobie už nie je reálne a potrebné. Prvostupňový súd už upravil styk rodičov s mal. deťmi do budúca v rozsudku o rozvode manželstva, ktorý zatiaľ v tejto časti nie je právoplatný.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože sa jedná o vec starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. začať i bez návrhu.

Otec v odvolaní označil rozsudok prvostupňového súdu za nepreskúmateľný. Podľa jeho názoru v odôvodnení rozhodnutia absentujú úvahy, ktorými sa prvostupňový súd riadil pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletú E. a matky na maloletého E.. Z odôvodnenia nie je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vypořiadal s odôvodnenými potrebami maloletých detí a schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinného rodiča. Z rozsudku nie je zrejmé ako sa súd vyrovnal s okolnosťou, že matka s maloletými deťmi v čase od augusta 2013 do decembra 2013 žila u svojich rodičov, kde reálne náklady na bývanie nemala a faktom, že náklady na zabezpečenie styku otca s maloletými deťmi, po ich presťahovaní, znášal otec. Argumentácia prvostupňového súdu je podľa odvolateľa jednostranná a nesprávne vyhodnotená. Mal za to, že vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkom konania odňala možnosť konať pred súdom. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alternatívne, aby zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o výživnom a výživné na maloletú E. znížil na sumu 50 eur a na maloletého E. znížil na sumu 50 eur, za obdobie od augusta 2013 do decembra 2013 a za obdobie od januára 2014 do právoplatnosti rozsudku o rozvod znížil výživné na maloletú E. na sumu 150 eur, čo odvolateľ považuje za primerané ich odôvodneným potrebám a situácii po odsťahovaní detí.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletých detí považujúc predmetné rozhodnutie za veľmi nespravodlivé a nezákonné. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.8.2014, sp. zn. 5CoP/25/2014 a nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 1835/2014 s tým, že všeobecné súdy sa musia vždy usilovať o to, aby akýkoľvek zásah do identity dieťaťa a jeho rodinných väzieb bol minimalizovaný. Pri určení výživného považovala súdom jej uloženú povinnosť prispievať na výživu maloletého E. sumou vo výške 100 eur v porovnaní so sumou 150 eur, ktorú je povinný prispievať otec maloletých detí za neprimerane vysokú. Prvostupňový súd podľa jej názoru nezohľadnil zárobné pomery matky, ktoré sú takmer 2,5 krát nižšie ako zárobné pomery otca maloletých detí a pri posudzovaní výdavkov nevzal do úvahy všetky výdavky matky maloletých detí, ktoré má matka v súvislosti s bývaním, a to nájomné, ktoré v súčasnosti neuhrádza, ale bude ho musieť hneď, ako sa jej finančná situácia stabilizuje, uhradiť prenajímateľovi bytu. Od januára 2014 má matka maloletých detí rovnaké mesačné náklady na cestovné do Prešova ako otec maloletých detí do Bratislavy. Výdavky na splátku úveru na rodinný dom sú z dôvodu, že otec maloletých detí nemal záujem doteraz riešiť predaj rodinného domu. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku II. tak, že maloletého E. na čas do rozvodu manželstva zverí do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok a vo výroku III. a V. tak, že otec C.. G. G. je povinný prispievať na výživu maloletej E. G. sumou 350 eur mesačne počnúc mesiacom august 2013 do právoplatnosti rozsudku o rozvode, t.j. do 11.10.2014 a na výživu maloletého E. sumou 250 eur mesačne počnúc mesiacom august 2013 do právoplatnosti rozsudku o rozvode, t.j. do 11.10.2014.

Matka maloletých detí vo vyjadrení k podanému odvolaniu otca maloletých detí a jeho tvrdeniu ohľadom nákladov na udržiavanie rodinného domu v BSM poukázala na to, že výživné má prednosť pred inými výdavkami a platbami rodičov, preto pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Má za to, že zárobné možnosti a schopnosti otca maloletých detí sú značné, preto by sa v tomto smere mala odzrkadľovať aj životná úroveň jeho detí.

Opatrovník maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniam otca a matky maloletých detí navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a dospel k názoru, že prvostupňový súd rozhodol správne.

Predmetom konania je úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2P/38/2013-404 zo dňa 25.9.2014 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené. O úprave rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva sa rozhoduje vo veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp.zn. 2P/38/2013.

Relevanciu má stav skutočnej starostlivosti o deti na čas do rozvodu manželstva, ktorému korešpondujú výroky o osobnej starostlivosti detí ako základ pre rozhodovanie o dlžnom výživnom vzniknutom do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne zistil, že od augusta 2013 do konca decembra 2013 boli obe mal. deti v osobnej starostlivosti matky. V tomto období otec platil výživné pre mal. deti od októbra 2013 do konca decembra 2013 po 100,- eur mesačne pre obe mal. deti /t.j. 50,- eur pre syna a 50,- eur pre dcéru/. Od januára 2014 do júna 2014 bol mal. E. striedavo v osobnej starostlivosti otca a matky tak, že 16 dní v mesiaci bol u otca v Prešove a 12 dní bol u matky v Bratislave. Mal. E. bola v osobnej starostlivosti iba matky. V tomto období otec uhradil výživné pre mal. dcéru od januára 2014 do októbra 2014 /t.j. do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva/ po 100,- eur mesačne, okrem mesiaca február 2014, kedy uhradil sumu 149,96 eur, mesiaca máj 2014 kedy uhradil sumu 55,- eur a mesiaca september 2014 kedy uhradil sumu 200,- eur. Zostalo teda neuhradené výživné za mesiac júl 2014. Od júla 2014 do rozvodu bol mal. E. v osobnej starostlivosti otca a mal. E. u matky. Matka na výživu pre syna neprispieva.

Mal. E. je žiačkou 5. ročníka základnej školy a mal. E. od septembra 2014 žiakom 1. ročníka základnej školy.

Náležite boli zistené schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca maloletých detí, ktorý pracuje ako sudca s priemerným mesačným príjmom cca 2300,- eur. Súd prvého stupňa jeho príjmy správne vyhodnotil, pričom je možné konštatovať, že sú pochopiteľné aj výdavky, avšak aj po ich prípadnom odpočítaní, možno rozsah určeného výživného na čas do rozvodu hodnotiť ako náležitý. V tejto súvislosti súd prvého stupňa správne prihliadol k tomu, že je v silách otca maloletých detí platiť výživné aspoň vo výške 250 Eur mesačne na výživu maloletej E. G. mesačne počnúc mesiacom august 2013 do právoplatnosti rozsudku o rozvode, t.j. do 11.10.2014 a na výživu maloletého E. G. sumou 150 eur mesačne počnúc mesiacom august 2013 do konca decembra 2013, pričom uvedené výživné aj rozumným spôsobom rozvrhol na jednotlivé maloleté deti v závislosti od ich veku a v závislosti od ich odôvodnených potrieb. Správne prvostupňový súd určil aj dlžné výživné zo strany otca maloletých na maloleté deti.

Čo sa týka vyživovacej povinnosti matky k maloletému E. G., aj v tomto prípade prvostupňový súd náležite posúdil schopnosti, možnosti a majetkové pomery, keď do úvahy vzal, že matka mal. deti pracuje ako právnička - personalistka, pričom jej priemerný mesačný príjem činí cca 1000,- eur. Racionálne prvostupňový súd pristúpil k určeniu vyživovacej povinnosti matky na maloletého E. G. za obdobie od júla 2014 do právoplatnosti rozsudku o rozvode, t.j. do 11.10.2014 a k zaviazaniu na zaplatenie dlžného výživného vo výške 336,60 eur na maloletého E..

Prvostupňovým súdom určené výživné na čas do rozvodu zodpovedá preukázaným odôvodneným potrebám maloletých detí a príjmovým pomerom rodičov maloletých, pričom iné ich príjmy preukázané neboli.

Pokiaľ sa jedná o odvolacie námietky otca maloletých vo vzťahu k nezohľadneniu cestovných nákladov do Bratislavy, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pri rekapitulovaní skutkového stavu prvostupňový súd tieto výdavky zohľadnil, keď zreteľne uviedol, že otec maloletých má náklady na cestovné do R.. V súvislosti s tým však treba pripomenúť, že od júla 2014 došlo v súvislosti s cestovaním k nákladom aj na strane povinnej matky maloletých detí. Vo vzťahu k odvolacím námietkam rodičov maloletých odvolací súd poukazuje na to, že stanovená výška výživného je adekvátnou v súvislosti s výdavkami na živobytie maloletých detí. Týka sa to rovnako tak matky maloletých bývajúcej v podnájme, ako aj otca maloletých bývajúceho s terajšou manželkou. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní stanoveného výživného prvostupňovým súdom vychádzal aj zo svojich skúseností pri výdavkoch na výživu maloletých a určovaní výšky výživného v obdobných prípadoch, preto sa dá nepochybné len stotožniť s posúdením vecí prvostupňovým súdom.

Otcovej odvolacej námietke treba prisvedčiť, že prvostupňový súd sa nie celkom dostatočne vyrovnal s otázkou potrieb maloletých detí a že výška výživného najmä vzhľadom na vek detí nezodpovedá tomuto kritériu a faktu, že matka bývala určitú dobu s rodičmi a že výlučne znášal výdavky spojené so stretávaním sa s deťmi.

Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke napriek pravdivosti tvrdeniu otca však odvolací súd nepovažuje za nevyhnutné meniť výšku výživného, ktorú stanovil prvostupňový súd. Otec je sudcom s pomerne priaznivým príjmom a odvolací súd nevidí dôvod, aby sa deťom na ich výživnom za pomerne krátke obdobie do rozvodu manželstva nemohlo prilepšiť. Odvolací súd nezistil dôvod na obavy, že by sa matka správala márnотratne na úkor detí. Otec by nemal mať obavu, že by boli deti v tomto smere matkou ukrátené. Vzhľadom na podstatu inštitútu výživného je namieste aj príležitostná úspora pre deti napríklad na nepredvídané situácie.

Obdobne aj vo vzťahu k odvolacej námietke matky odvolací súd nepovažuje za dôvodné pristúpiť k modifikácii výživného určeného prvostupňovým súdom, pretože určené výživné je z príjmu cca 1000 eur na veľmi krátke obdobie úplne zvládnuteľné a rovnako niet najmenej obavy, že by otec toto výživné premárnil. Naopak vo veci je evidentný rezolútny záujem obidvoch rodičov na zverení detí do osobnej starostlivosti a odvolací súd ako súd starostlivosti o maloleté deti nemá najmenšiu obavu, že by ktorýkoľvek z rodičov deťom nedoprial aj nadštandardnú opateru a teda je plne ospravedliteľné aj nadštandardné výživné na krátku dobu do rozvodu manželstva.

Stanovené výživné považuje odvolací súd v období do rozvodu, t.j. do 11.10.2014 za adekvátne schopnostiam rodičov, veku a potrebám maloletých detí s ohľadom na príjmy rodičov a ich osobnú starostlivosť. Výška výživného určená súdom prvého stupňa je plne súladná z hľadiskami, ktoré sú uvedené v § 75 ods. 1 veta prvá ZoR, preto odvolací súd považoval prvostupňovým súdom určené výživné za zákonné a vecne správne. Správne tiež prvostupňový súd nerozhodoval o styku vzhľadom na skutočnosť, že o styku rodičov s deťmi sa rozhoduje vo veci na čas po rozvedení manželstva. So zreteľom na to odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok vrátane správneho súvisiaceho výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na správne a presvedčivé dôvody nachádzajúce sa v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu. Konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých má takýto charakter, a preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.